

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 132. Executio Sententiæ a Parisiensi Senatu pronuntiatae per Reginam
impedita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

tioni Principum ingerere, quam contra Sæc. XVII.
 pestem medicinam præscribere. Postea A. C. 1610.
 Ravallaci confessionem exaggerans,
 livido dente in P. Gonterium itidem Je-
 suitam invehebatur, affirmans, quod
 hic in suis sermonibus cunctos suæ do-
 ctrinæ adversantes infectatus illos per lu-
 dibrium *Catholicos Regios* nominarit,
 perinde acsi hi novam in Ecclesia exor-
 tam sectam conficerent, idem quoque
 in Belgio a P. Heriberto Rosweido pro-
 pugnatum fuisse (*), asserebat præfa-
 tus Facultatis Syndicus.

§. CXXXII.

*Executio sententiæ a Parisiensi Se-
 natu pronuntiatae per Reginam
 impedita.*

Hoc comperto Jesuitæ nil intentatum, *Argentre*
 inausumque relinquebant, ut hujus l. c. pag. 35.
 sententiæ executionem præpedirent, *Gramont*
 & Societatem æque ac Bellarminum l. c.
 ab hac infamia vindicarent. Expedien-
 do autem huic negotio nullus aptior
 videbatur præter Sedis Apostolicæ Nun-
 tium, qui etiam ad eorum preces Re-
 ginam accedens, hoc Senatus Decretum
 Pontificiæ auctoritati oppido injuriosum
 esse exponebat. Hæc igitur die prima
 De-

(*) In suo libro *de fide hæreticis servanda.*

Sæc. XVII. Decembris Harlæum Præsidentem cum
 A. C. 1610. ceteris ad Luparam adesse jubens, eis
 exprobat, quod edictum nuper promulgassent adversus Papam, cujus tamen benevolentiam in præsentis rerum vicissitudine impensius colere, e re Francici Status esset: insuper non sine indignatione minisque, eos abire, & rei componendæ media excogitare jubebat. Nil tale suspicatus Harlæus ceterorum Præsidentum nomine rogabat, ut ipsa vel per se vel per Cancellarium Nuntii Apostolici querelas magis figillatim explicare dignaretur: quocirca Cancellarius Præsidi retulit, quod Nuntius apud Reginam questus esset, in hoc edicto ejusmodi contineri verba, quæ summi Pontificis auctoritatem, ac universum Cardinalium Collegium tantopere læderent, ut Nuntius, nisi illud revocaretur, ex Francia se Romam reversurum minitatus esset. Reposuit adhæc Præsides, quod septem vel octo ex suis Collegis Nuntium jam accesserint, professi, quod hæc verba inconsiderate in edictum irreperint: Hoc vix audito, confestim Regis Consilarii instabant, ut Cancellarius mox horum nomina indicaret, atque in eos tanquam læsæ Majestatis reos inquireret, eo quod absque licentia cum extero Oratore contulissent. Tumultuantium fervorem tempestive

peſtively ſedabat Regina, aſſerens, huic Sæc. XVII.
 malo remedium eſſe apponendum: cum A. C. 1610.
 vero torvo vultu aſpiceret Harlæum,
 hic eidem ita reſpoſuit: „Nuntius qui-
 „dem Pontificiæ auctoritati injuriam
 „fieri queritur, Senatus autem cenſet,
 „Bellarmini aſſertionibus Regiam au-
 „toritatem, poteſtatemque non mo-
 „do diminui, ſed penitus everti,
 „Regisque vitæ apertas inſidias ſtrui:
 „indignus forem ſubditus, ſi gladium
 „Regis mei jugulo inferri cernerem, &
 „manum meam opponere mihi non li-
 „ceret. Unicus hujus libri ſcopus eſt, ut
 „Reges ſuos impune occidendi medium
 „ſubditis propinetur: doctrina enim
 „de poteſtate Pontificis in Regem & Re-
 „giam veſtram Majeſtatem, Regni hujus
 „legibus toties eſt damnata, ut hujus
 „dogmatis aſſertores læſæ Majeſtatis
 „eſſe reos cenſeam. Affirmat Bellar-
 „minus, quod Papa Regem imbecillum
 „exauctorare, ſuiſque Optimatibus Re-
 „gni curam comittere poſſit. Si id ve-
 „rum, veſtra Majeſtas aut Regno exu-
 „lare, aut ibidem permanendi facul-
 „tatem a Papa petere cogetur, Rege
 „per ætatem adhuc ad gubernacula in-
 „capaci, niſi Filium ſuum ſuperiorem
 „ſe agnoſcere velit, ſceptrumque ab eo
 „tanquam homagio obſtricta tenere cre-
 „dat; Abſit tamen a me, ut quicquam

Sæc. XVII. „in Ecclesiæ præjudicium asseram, in
A. C. 1610. „hoc tamen nunquam Bellarmini sen-
 „tentiam sequar, cujus audax præsum-
 „ptio haud toleranda est, dum doctri-
 „nam suæ oppositam, cunctosque Re-
 „gis subditos, fidei Catholicæ adver-
 „sari asserit: Vellem ex Bellarmini fau-
 „toribus sciscitari, quis eum supremum
 „nostræ conscientiæ & Religionis Judicem
 „constituerit, & an ipsi rationem desuper
 „reddere teneamur, nostrisque con-
 „scientiis expediat, falsam ejus doctri-
 „nam amplecti. Si Concilia nostram
 „doctrinam ut hæreticam damnassent,
 „nullum foret dubium: quod autem
 „unicus homo, & alienigena hujus
 „quæstionis nunquam ab Ecclesia dam-
 „nata, sed a quatuor nostris Regibus
 „defensæ judicem agere audeat, haud
 „tolerandum videtur. Perpendat e-
 „tiam Regia sua Majestas tempus, quo
 „hic liber in Gallias irrepsit, nimirum
 „post Regis cædem; eo tempore, quo
 „Regni vestri hostes Gallicas vires, Re-
 „gnante foemina, infirmas esse crede-
 „bant, id certe non ausuri sub imperio
 „Henrici IV. qui temerarium ejusmodi
 „latorem etiam Romæ unacum libri
 „Authore comprehendi jussisset. Has
 „pluresque alias ob rationes Senatus
 „edictum suum contra hanc lucubra-
 „tionem promulgabat: „ His perceptis
 Regi

Regina Regique Principes ac Proceres aliquamdiu substiterant, quin vel verbum cum Nuntio Apostolico loquerentur: soluto autem congressu quidam Princeps Harlæum seorsim alloquens interrogabat, an non magis expedire censeret, summo Pontifici obsequii vinculo junctum esse? ad hæc reponente Harlæo, quod nil optatius foret, salva Regis auctoritate, Princeps subjunxit, quod multa ab eo fuissent prolata, quæ nævis suis haud carerent.

Enimvero Regina Harlæi rationibus parum convicta, urgentibus Nuntio Apostolico, & Patre Cotono præceperat, ut Curia Sententia in suspenso relinqueretur. Harlæus autem tædio ac senio confectus Parisiensis Senatus Principatum deposuit, subrogato in ejus locum Verduno Tolosanæ Curia supremo Præsidente.

§. CXXXIII.

Facultatis Theologicæ judicium in favorem Edmundi Richerii Syndici.

Die decima quinta Octobris Edmundus Richerius Sacrae Facultatis Theologicæ Syndicus suum, ac totius Sorbonæ honorem & existimationem vehementer fuisse læsam, præsentem uni-

O o 3

Argentre
l. c. p. 15.
versa